

O nuntă visată... care s-a terminat la McDonald's

Această poveste de dragoste care s-a terminat cu o nuntă începe în Puebla, locul în care Rocío Rondero, o fată mexicană de 27 de ani, l-a cunoscut pe René, un tânăr din Gijón, Asturias, care era într-o deplasare în interes de serviciu.

26.05.2021

A fost dragoste la prima vedere. S-au conectat imediat. La început prieteni,

și foarte curând logodnici. Totul a mers bine, atât de bine încât, la puțin timp după ce s-au cunoscut, René i-a spus lui Rocío că, dacă se vor căsători cândva, i-ar plăcea să o facă în Covadonga, în fața *Santinei*. Rocío i-a răspuns da, sigur, fără să dea prea multă importanță propunerii: în primul rând, pentru că abia se cunoscuseră, și în al doilea rând pentru că René nu era credincios, așa că o nuntă în sanctuar era ceva destul de îndepărtat.

„Tatăl meu este cooperador al Opus Dei – spune Rocío – și, împreună cu mama mea, a fost preocupat totdeauna să ne formeze pe sora mea și pe mine în religia catolică; în schimb, familia lui René nu este credincioasă, nici practicantă, deși l-au botezat de când era mic”.

Rocío în casa pentru reculegeri din Solavieya

Totuși, în pofida diferențelor religioase, ei au menținut o relație minunată. Pentru că și-au dat seama că era ceva serios, au discutat mult despre proiectul viitor de viață împreună.

„I-am povestit lui René ce presupune formarea unei familii creștine, deschise în fața vieții, care să își educe în credință copiii... René m-a ascultat și într-o zi mi-a spus că ar vrea să înceapă să primească o formație creștină. La puțin timp după aceea, a luat Prima Împărtășanie și a primit sacramentul Confirmării. Eu am fost nașa lui. Am petrecut mult timp rugându-mă la Sfânta Fecioară pentru apropierea lui de Dumnezeu”.

Toate acestea au fost un motiv de mare bucurie, și puțin câte puțin relația a devenit mai profundă, iar ideea de a petrece viața împreună s-a transformat dintr-o frază pe *insta-*

storie într-un proiect de viață reală. Familiile lor s-au cunoscut și au început să facă pregătiri pentru viitoarea nuntă.

Părea că totul mergea cu vânt din pupă, dar curând a apărut primul inconvenient. Deși René voia să locuiască în Mexic, afacerea lui avea baza în Spania și era necesar să o promovează din Spania. „În acel moment, era clar pentru noi că vrem să fim împreună și știam că o relație la distanță nu era cea mai bună opțiune, dar pentru mine să locuiesc în Spania însemna să las totul: familie, muncă, prieteni. Urma să trăiesc într-un oraș despre care știam doar localizarea geografică și puțin altceva. Timpul ne presa, iar eu am cerut în rugăciunile mele să mă lumineze Dumnezeu, ca să știu ce drum trebuia să aleg... până când a venit o zi în care René m-a întrebat ce decizie am luat, iar răspunsul meu a fost da. Am pornit”.

Din Puebla în Gijón

Rocío a mers în Gijón. Tatăl ei a sfătuit-o să ia legătura cu un centru Opus Dei din oraș, dar ea a plecat fără vreo adresă. Astfel încât, într-o zi, după Liturghie, a intrat în librăria diocezană și a întrebat-o pe vânzătoare dacă știa cum poate să ia legătura cu Opus Dei.

„Mi-a spus că nu știe, dar un domn tânăr care era acolo, răsfoind o carte, a auzit discuția noastră, s-a apropiat și mi-a spus că soția lui era o supranumerară a Opus Dei și că, dacă vreau, ar putea să mi-o prezinte. Emoționată, i-am spus că vreau și după câteva zile m-a dus la Naraval, unul dintre centrele din acest oraș. Am spus mereu că în viața aceasta nu există coincidențe, ci *intenții ale lui Dumnezeu*”.

Rocío împreună cu câteva prietene din Gijón

Rocío a început să asiste la mijloacele de formare și a cunoscut alte fete care mergeau la Naraval. Dar vorbim despre martie 2020, și atunci a început carantina, care la început trebuia să dureze 15 zile, dar până la urmă a durat trei luni...

„A trebuit să oprim toate pregătirile pentru nuntă. Am reînceput pregătirile când s-a terminat carantina, dar de fiecare dată când părea că avansăm apăreau noi dificultăți, întrucât pandemia și riscul de contaminare nu s-au terminat, iar protocolul cerea să urmăm o serie de măsuri sanitare. Într-o zi de vară am fost să o vizităm pe *Santina*, și acolo i-am cerut Fecioarei să rezolve lucrurile pentru a putea celebra căsătoria noastră. Am încredere deplină în Mama mea, Sfânta Fecioară, dar adevărul este că uneori eram copleșită”.

Între timp, aveau loc discuții cu familia, care desigur dorea să asiste la căsătorie. Zilele treceau și enervarea creștea.

„Într-o zi, am vorbit cu părinții mei și mi-au spus că lucrul cel mai important era să primim sacramentul căsătoriei, chiar dacă ei nu puteau să fie cu noi, și că va veni momentul sărbătoririi. Această susținere a fost vitală ca să ne hotărâm să finalizăm pregătirile. Aceasta urma să fie, cu siguranță, o nuntă simplă, cu puțini invitați”.

Odată hotărârea luată, cu sprijinul familiei și cu dorința celor de la Naraval de a ne ajuta cu tot ce era nevoie, a început pentru pereche o altă cursă cu obstacole. În biserici erau oprite reuniunile, și prin urmare și cursurile premaritale, dar datorită unui permis special și al ajutorului preotului din Naraval s-a putut organiza un curs pentru ei doi.

Rocío și René în capela din Covadonga, în ziua nunții lor

Au început să caute un loc unde se putea celebra nunta: o parohie, o capelă.... fără să renunțe la visul lor: să se căsătorească în Covadonga. „Ca să ne căsătorim acolo, era nevoie de un certificat special, cu un permis de la Abate, care să justifice motivul călătoriei. Dar, în sfârșit, am primit acest permis, cu propunerea de a celebra nunta într-o capelă mică din interiorul grotei, unde se păstrează o replică a imaginii Fecioarei”.

Au ales data de 28 noiembrie, ziua în care s-au cunoscut. Rocío și-a cumpărat rochia de mireasă pe internet, iar „prietenele ei de la Naraval” i-au dat ce îi mai trebuia: una dintre ele i-a împrumutat o capă, alta i-a împrumutat o poșetă, alta i-a adus înregistrări cu muzică clasică. La nuntă au asistat șapte persoane,

inclusiv preotul care a oficiat,
sacerdotul din Naraval.

„Totul a fost foarte emoționant; când s-a terminat ceremonia, m-am dus să îi dăruiesc *Santinei* buchetul meu de mireasă, și cu inima plină de bucurie i-am mulțumit, pentru că fără să planificăm prea mult ne-a dăruit sacramentul, și ce alt loc mai bun există decât sub mantia ei. Nu am putut să sărbătorim fizic, pentru că toate hoitelurile, restaurantele și cafenelele erau închise din cauza pandemiei. Dar, pentru noi, acest lucru era cel mai puțin important, căsătoria fusese celebrată. Ne-am despărțit de invitații noștri și, în drum spre casă, am văzut un McDonald's care era deschis, am coborât din mașină și am cumpărat câte un hamburger cu o băutură răcoritoare, pe care le-am luat fericiți acasă”.

Uniți în rugăciune

Familia lui Rocío, deși întristată că se afla la mii de kilometri distanță, a fost profund conectată cu noul cuplu. „Părinții mei – din Puebla – au calculat ora ceremoniei și s-au trezit devreme în acea zi, ca să se roage începând cu trei ore înainte de ceremonie. Au vrut să fie alături de noi prin rugăciune în acel moment atât de important din viețile noastre. Mai târziu, i-am apelat video, ca să ne felicite pentru căsătorie. A fost cu adevărat emoționant!”.

Au trecut câteva luni de la nuntă, iar René și Rocío locuiesc din nou în Puebla. Nu vor uita niciodată pregătirile pentru o nuntă care s-a terminat într-un McDonald's, nici sprijinul omenesc și spiritual pe care l-au primit de la persoanele din Opus Dei din Asturias. „Eu am lăsat o parte din mine, fără nicio îndoială, în acel pământ din Asturias, la picioarele *Santinei*, și am învățat să am încredere în rugăciune. Totul se

întâmplă pentru un motiv.
Dumnezeu ne iubește și are un
proiect divin pentru fiecare dintre
noi, pentru că niciodată nu încetează
să meargă alături de noi... deși
drumul are multe ocolișuri”.

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/o-
nunta-visata-care-s-a-terminat-la-
mcdonalds/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/o-nunta-visata-care-s-a-terminat-la-mcdonalds/) (06.08.2025)